fkf mektubu

Ulusal Bağımsızlığa Doğru

Yarınlar İçin

yeni adımlar

Gençlik toplumumuzun en etkin, en dinamik güçlerinden biridir. Kökten dallara yürüyen sular gibidir. Ama bu genç adamlar, geçim sıkıntısından, eğlencelerinden, yalnızlıklarından tutun da çalışma ve inceleme'erine kadar türlü dertlerin altında ezilirler.

Öğrenci gençlik, gençlik kesimi içinde önde gözükenidir. İşçi gençleri, köylü gençleri, para bulup okuyamadıkları için, bu kap - kaççı düzen, bunu vermediği vermeyeceği için, öğrenci gençlik arasında bugüne kadar görmedik. Bu nedenle, gençlik hareketlerini yapanlar hep öğrenci gençlik oldu, Üniversiteliler oldu.

Öğrenci gençlik ise bir sınıf ve bir sosyal tabaka değildir. Ne var ki, aile kökenlerini, yaşama şartlarını gözden geçirirsek, çoğunluğunu küçük burjuvazi olarak sınıflandırmamız gerekir. Ama bu kesimin bu düzenin sürmesinde hiç bir çıkarı yoktur. Tersine genç adam ileri, gelişmiş bir vatanda yaşamak ister. Düzene çıkar bağıyla derinden bağlanmamıştır. Kaybedilecek şeyi az dır. Düzen'n kendi davranışlarını kısıtlayan geleneklerinden dolayı, düzenle çatışma içindedir. Bir de korkusuzdur, ekmek kaygusu yoktur, heyecanlıdır. Bu yüzden devrimcidir genç adam.

O halde devrimci öğrenci ne yapmalıdır?

Devrimci öğrenci, halkının yanında olması gerektiğini bilmelidir. Bilmekle de kalmamalı, onunla kaynaşarak bunu ispatlamalıdır. Yalnız büyük kentlerin bulvarlarında, meydanlarında değil, onu köyünde, kasabasında, onunla birlikte çalışıp eğlenerek ve de onu örgütleyerek mubarek halkına karşı namus borcunu ödemelidir.

Artık zaman gelmiştir. Hep birlikte, tek bir adam gibi. İleri!

---

bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı milletçe savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız MUSTAFA KEMAL

Kardeşler,

Birinci Milli Kurtuluş Savaşımızın önderi Mustafa Kemal'in ölümünün otuzuncu yıl dönümündeyiz. Böyle günlerde Milli Kurtuluş Savaşımızın anlamını bir kere daha hatırlamak ve bu anlamı günümüz Türkiyesi'nin ekonomik ve siyasî bağımsızlığı sorunu ile daha da perçinlemek, Türkiyeli her genç adamın, Yüksek Öğrenim gören her gencin en büyük görevidir.

Birinci Milli Kurtuluş Savaşımızın zaferi yıllar öncesinde kaldı. Türkiye halkının zafer sevinçleri uzun süreli olamadı. Bugün yine saldırgan devletlerin sömürü ağına düştük Emperyalist Devletler yerli ortaklarıyla işbirliği ederek madenlerimize, petrollerimize, Millî bağımsızlığımıza el koydular. 23 Nisan 1920 de ilân ettiğimiz Ulusal Bağımsızlığımız bu duruma engel olmadı. Olamazdı da. Daha 1923 İzmir İktisat Kongresi'nde Mustafa Kemal aynen şöyle diyordu : «Siyasî, askerî muzafferiyetler ne kadar bü yük olurlarsa olsunlar, iktisadi muzafferiyetlerle sağlamlaştırılmazlarsa, husule gelen zaferler payidar olamaz, az zamanda söner.» Gerçekten de öyle oldu.

Kardeşler, Emperyalist devletler zengin Türkiye'nin bütün kaynaklarını satın aldılar. Petroller Amerikan Şirketlerine akmaya başladı. Madenler sömürgenlere peşkeş çekildi. Bütün sahiler parsellendi, yabancılara satıldı. Otuzbeş milyon metre kare toprağımız yüze yakın Amerikan üs ve tesisi için yabancıların işgaline terkedildi.

Bir millet olarak şerefimizi korumak; çağdaş dünyada başı dik olarak yürüyebilmek; insan olarak kendimizi, millet olarak bağımsızlığımızı kurtarabilmek yine bize düştü. Namuslu insanlara; emekçi halkımıza, ilerici gençliğimize düştü kardeşlerim...

Ülkemizi komünizm tehlikesinden (!) güya korumak amacıyla katıldığımız NATO teşkilâtı; Amerikan kumpanyalarının ileri karakolu durumundadır. Gerek Amerikanın Türkiye'deki çıkarlarını korumak gerek işbirlikçilerin saltanatını sürdürmek üzere yapılmış ikili anlaşmalar, bağımsızlığımızın en büyük engeli oldukları gibi, ağır aksak yürüyen, güdük demokratik ve Anayasa düzeninin en büyük tehlikeleridir. Amerikancı bürokat, toprak ağası ve komprador burjuvazi ittifakının gayri millî iktidarının çağrısı üzerine, Amerikan emperyalizminin Vietnam'da yenilmek üzere olan güçleri Türkiye'ye fiilen girebilecek ve yönetime el koyabileceklerdir. Böylece Amerikan harp sanayii Türkiye'deki pazarlarını daha da geliştirmiş olacaktır. Bu vahşet her an gerçekleşebilecek durumdadır.

Yine ikili anlaşmalara göre Anadolunun büyük bir kesimi, çıkacak bir dünya savaşında «tehlikeli bölge» haline sokulacak, Sosyalist bloka karşı Kapitalist - Emperyalist dünya, radyoaktivite-den ölen milyonlarca Türkiye'linin cesetleriyle korunacaktır.

Kardeşler

Akımızı başımıza devşirelim. Çağdaş dünyada insanca yaşayabilmek bu gidişe dur demekle başlar.

Kardeşim,

Bütün yüce değerlerimize sahip çıkalım. Şerefimize, halkımızın a'ın terine, petrolümüze, madenlerimize, ordumuza, kültürümüze sahip çıkalım. Eğer, tarih boyunca yenilmez bir millet olma nın gururuyla yaşamak istiyorsak yabancı unsurlara parsellenmiş sınırlarımızdan tutun da bütün yurdumuza karış karış sahip çıkalım. Amerikan emperyalizmine dur diyelim.

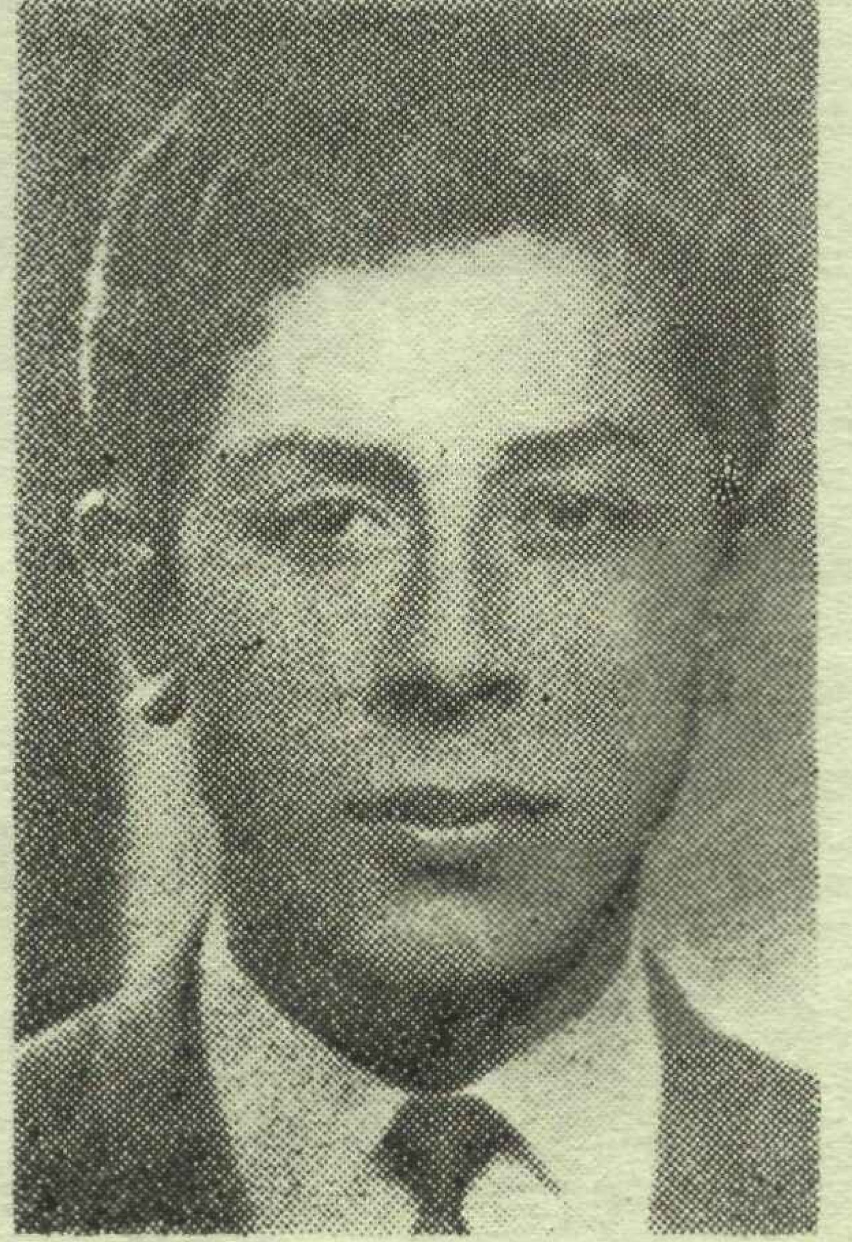
Kardeşim,

Geri bırakılmış bir ülkenin genç adamı olmak kolay değildir. Bunun büyük sorumluluğu vardır. Adama sonra sorarlar. Yeni kuşaklar sorar. Körpe yavrular sorar. Onlara yiğitçe cevap verebilmenin gücü, emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı - durmakla kazanılır.

Kardeşler, birinci Kurtuluş savaşımından kırksekiz yıl, Mustafa Kemal'in ölümünden otuz yıl geçti. Ama, bugün Samsun'dan Ankaraya yürüyen gençler yine Bağımsız Türkiye için yürüyorlar. Vedat Demircioğlu yine bağımsız Türkiye için ölüyor. Yazarlar, düşünürler, gerçek halk kahramanları bunun için yargılanıyor.

Kardeşler,

Bağımsızlığımızı koruyabilmek için el ele verelim. Çağdaş dünyanın gidişine ayak uyduralım.

Devrim Şehidi
Vedat Demircioğlu
1943 — 1968

Meclis Tutanakları Yargılanıyor

Çetin Altan'ın, geçen yıl dokunulmazlığı'nın kaldırılmasına sebep olan «Bornova Savcısı Lütfen Dinleyin» adlı yazısını Meclis Tutanaklarından aynen alarak yayınlayan Fikir Kulüpleri Federasyonu ve on iki FKF'li genç kardeşimiz Ankara Birinci Ağır Cezada komünizm propagandası suçuyla yargılanmaktadır.

8 Kasım 1968 tarihli duruşmada, sanık arkadaşlarımız, Meclis Tutanaklarının her türlü vasıta ile yayınlanmasının önlenemiyeceğini, bunun Anayasanın açık hükmü olduğunu belirtmişlerdir.

Duruşmaya, 29 Kasım 1968 de devam edilmek üzere ara verilmiştir.

kalkınma sorunu

kalkınmada sermaye birikimi

Geri kalmış memleketimizi kalkındırmanın yolları, kalkınma sorununun gerçeklere uygun, sağlıklı bir tanımını yaptıktan sonra daha açık olarak belirmektedir.

Kalkınmayı, cağdaş tekniğe dayalı bir üretimle, milli gelirin, gelişmiş ülkelere kısa bir sürede yetişmeyi sağlıyacak bir hızla artırılması ve bu artışın sosyal sınıflar arasında adaletli olarak dağıtılması biçiminde tanımlayınca, milli gelirdeki bu biçimde bir artışın ekonomik açıdan değerlendirilmesi önem kazanır.

Milli gelirdeki sözünü ettiğimiz biçimdeki bir artış bir başka açıdan üretim faktörlerinin yeterince gelişmesi olarak ifade edilebilir. Üretimde yer alan faktörleri tabiat, işgücü ve sermaye olarak üç ana gurupta toplayabiliriz. Tabiat ve işgücünün ekonomik kararlarla miktar olarak arttırılması söz konusu değildir. Miktar olarak arttırılabilecek tek üretim faktörü sermayedir. Bu durumda, üretim faktörlerinin gelişmesi olarak ortaya koyduğumuz sorun, önemli ölçüde, bir üretim faktörü olarak sermaye birikiminin sağlanması biçimine indirgenebilir. Üretimde kullanılan sermayenin arttırılması, toplumsal tasarrufların arttırılması ve sonra bu tasaffufların yatırım alanlarına yöneltilmesidir.

Biz, eri kalmış bir ülkenin kalkınması ancak sosyalist bir düzende olur diyoruz. Çünkü, yukarda tanımladığımız kalkınmayı sağlayacak biçimdeki bir tasarruf artışının gerçekleştirilmesi ve bunun yatırımlara yöneltilmesi, sosyalist prensiplere göre düzenlenmiş bir ülkede şu aşılmaz engellerle karşılaşır.

— Devlet yönetimini ellerinde tutan servet sahibi sınıfların kendi refahlarını tehdit edecek tasarruf arttırıcı tedbirler almaları mümkün değildir.

— Büyük gelir farklarının olduğu bir düzende, büyük zenginliğe sahip refah içinde yaşayan sınıflar varken, geniş halk yığınlarının zaten az olan tüketimlerini kısarak daha yoksul bir hayata yöneltilmeleri söz konusu olamaz.

— Sömürülen emekçi sınıflar, yararına kendi hayatlarında görmedikleri yeni yatırımlar için tasarruf yapmazlar.

— Ancak Emekcilerin egemen olduğu bir düzende, fedakârlığın karşılığını kendi hayatında gören emekçiler daha iyi bir dünya için fedakârlığa katlanır.

Tasarrufu arttırmakda karşılaşılan bu engellerin yanında yapılabildiği kadarıyla bile tasarrufların ekonomiyi geliştirecek yatırımlara gitmesi mümkün değildir. Çünkü :

Emperyalizmin boyunduruğundaki bir ülkede zaten az olan sermaye birikimi emperyalizmin çıkarına uygun olarak ülke dışına sızdırılır.

Bunun yolları şunlardır.

— Kaynaklar lüks tüketim malları ithalatı yoluyla dışarı akıtılır.

— Yabancı işletmelerin elde ettiği kârlar işletmeler tarafından kendi memleketlerine götürülür.

— Zengin sınıflar kendi güvenlik ve tüketimleri için dış ülkelere sermaye kaçırırlar.

— Uluslararası trösler dış ticarette fiyatları gelişmiş ülkelerin çıkarlarına uygun bir seviyede tesbit ederler.

Bütün bu engellere rağmen yapılabilen çok az miktardaki yatırımlar da toplumsal ihtiyaçlara uygun düşmeyen Zengin sınıfların isteklerini karşılayacak lüks mesken, renkli gazoz v.s. gibi lüks tüketim mallarının üretimine yatırılır. Böylece kalkınıyoruz derken hergün biraz daha geri kalırız.

Üniversiteye giremeyenler direniyor

Geçtiğimiz hafta üniversiteye giremeyenlerin kurdukları direniş komiteleri yoğun bir çalışma göstererek Ankara İstanbul ve İzmir'de birer yürüyüş yapmışlardır. Önümüzdeki günlerde direniş komitelerinin yeni eylemlere girişmeleri beklenmektedir.

ODTÜ sosyalist fikir kulübu FKF'ye katıldı

Kuruluşundan bugüne dek öğrenci birliğine bağlı olan ODTÜ Sosyalist Fikir Kulübü, öğrenci Birliğinin aldığı fesih kararından sonra yeniden kurulmuştur. Cemiyetler kanununa göre kurulan yeni kulüp Fikir Kulüpleri Federasyonuna bağlanmıştır.

okunması gerekli bir kitap

Amerikan Belgeleriyle Amerikan Emperyalizminin Doğuşu

Doç. Dr. Türkkaya ATAÖV

Bağımsızlık üzerine üç söylev

«...İşgal Kuvvetleri ile iyi münasebet tesis olunarak, bunların medeniyet ,halka refah getireceklerini, bu itibarla gelecek yabancı işgal kuvvetleri hangi din, ve millete mensup olurlarsa olsunlar, kendilerine karşı Türk misafir perverliğine yakışır bir tarzda karşılanması lüzumu şunun veya bunun tahrik, teşvik ve iğfaline kapılarak bu misafirlere karşı herhangi bir suret ve şekilde muhasamata girişilmemesi..»

15 Nisan 1919 da Son Osmanlı Padişahı Vahdettin tarafından İşgal Ordularını beş Amerikan zırhlısının getirmesi üzerine söylenmiştir.

●

«Esas, Türk Milletinin haysiyetli ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu esas ancak İstiklâli tamme sahip olmakla temin olunabilir. Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun, istiklâlden mahrum bir millet ileri ülkeler nazarında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye hak kazanamaz. Ecnebi bir devletin himaye ve dostluğunu kabul etmek, insanlık evsafından mahrumiyeti, acz-ü meskeneti itiraftan başka birşey değildir...»

«Binaenaleyh, ya İstiklâl, ya Ölüm!

Mustafa Kemal Sene 1927„ NUTUK.

●

«...Milli güvenliğimizin dayanağı olan ittifaklarımızı bozmayı hedef tutan, milli kalkınmamızı gerçekleştirme yolunda askerî, iktisadî, malî ve teknik alanlarda sıkı ve faydalı işbirliği halinde bulunduğumuz müttefiklerimiz ile dost memleketler ve milletlerarası teşekküller ile olan ilişkilerimizi zedeleyecek aşırı davranışlar, milletimizin vekarına ve asaletine tarihe geçiren geleneklerine uymamaktadır. (.) Milli günlerimizde müttefik ziyaretlerini sevincimize iştirak şeklinde yorumlamak ve değerlendirmek bize çok şeyler kazandırabilir. Herhangi bir kaba kuvvet Türkün geleneksel misafirperverliğini hiçe sayacak olursa gösterileri halkımız tarafından telin edilmeli ve hareketleri kolluk kuvvetlerimizce önlenmeli veya süratle dağıtılmalıdır »

Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay tarafından Amerikan 6. filosunun İzmiri ziyareti üzerine : 30 Ağustos 1968'de

Boykot

Geçen sayımızda başlayacağını bildirdiğimiz Siyasal Bilgiler ve Basın Yayında'ki «devrim için eğitim»'i amaçlayan boykotlara üniversitelerin açılmasıyla birlikte, Ankara Samsun, Trabzon, ve Balıkesirde'ki eğitim enstitüleri de katılmışlardır.

Milli Eğitim Bakanlığının eğitim enstitülerini kapatma kararı almasına yatakhanelerin ışık, elektrik ve kaloriferlerinin kesilmesine ve öğrencilere yemek verilmemesine rağmen boykotçu öğrenciler haklarını almak için sonuna dek direneceklerini açıklamışlardır.

Yiyecek ihtiyaçlarını karşılamak için bir kampanya açan eğitim Enstitülerine ilk yardımı SBF boykot komitesi yapmıştır.

SBF ve Basın - Yayındaki boykot ise öğrencilerin tam iştiraki ile devam etmektedir. Boykotu kırmak için Ortanın solu derneğinin girişmiş olduğu imza toplama kampanyası ise fiyasko ile bitmiştir.

GUNDEM

FKF'de Konferans

Eğitim ve bilim kolunun düzenlediği ilk konferans 16 Kasım 1968 Cumartesi günü saat 15.00 de Fikir Kulüpleri Federasyonu genel merkezinde verilecektir. Prof. Nejat Erderin vereceği konferansın konusu «Az gelişmiş ülkelerde Eğitimin Plânlanmasıdır.»

FKF Çalışma Kolları Bürosu Kuruldu

Fikir Kulüpleri Federasyonunun daha iyi bir çalışma temposuna sokulabilmesi için bir çalışma kolları bürosu kurulmuştur. Bu gün için basın - yayın, eğitim ve bilim, dış ilişkiler, iç örgütlenme ve gelir kollarından oluşan çalışma kolları bürosunda çalışmak isteyen arkadaşlar genel sekretere başvurabilirler.

Fen Fakültesinde Konferans

11 Kasım 1968 Pazartesi günk saat 15.00 de Fen Fakültesi Fikir Kulübü Doçent Dr. Türk kaya Ataöve Fen Fakültesi konferans salonunda bir konferans verdirecektir.

fkf mektubu 2

Fikir Kulüpleri Federasyonu Haber Bülteni
Selânik Cad. 31/3 Yenişehir — ANKARA
11 KASIM 1968